

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Crigan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Miron Victor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică
„Agenția Servicii Publice” împotriva lui Miron Victor cu privire la restituirea
sumei,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, a fost
casată hotărârea din 25 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost
emisă o hotărâre nouă

c o n s t a t ă

La 07 iunie 2018 IP „Agenția servicii Publice” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Miron Victor, solicitând încasarea din contul lui Miron
Victor în beneficiul IP „Agenția Servicii Publice” a datoriei în mărime de 59 429,37
de lei; încasarea din contul lui Miron Victor în beneficiul IP „Agenția Servicii
Publice” a dobânzii de întârziere; compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr.287p din 10.05.2016 a fost
dispusă încetarea contractului individual de muncă și concedierea lui Miron Victor
cu calcularea și achitarea următoarelor plăți: indemnizația de concediere în mărime
de 27038,30 de lei, salariu mediu lunar pentru a doua lună (iulie 2016) în mărime de
22712,17 lei, salariu mediu lunar pentru a treia lună (august 2016)- 22712,17 lei, în
total suma recepționată de către pârât cu reținerea impozitelor a constituit 72462,64
de lei.

A relatat că în temeiul hotărârii din 20 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău,
sediul Râșcani, menținută prin decizia din 13 septembrie 2017 a Curții de Apel
Chișinău și decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție: - s-a anulat
ordinul nr.287p din 10.05.2016 cu privire la încetarea contractului individual de
muncă potrivit căruia a fost concediat Miron Victor; s-a restabilit Miron Victor în
funcția deținută anterior de director adjunct al Departamentului juridic -
administrativ al Î.S. „Cris Registru”; s-a încasat de la ÎS „Cris Registru” în
beneficiul lui Miron Victor suma de 196 992,6 lei cu titlu de despăgubire pentru
perioada de absență forțată de la muncă; s-a încasat de la ÎS „Cris Registru” în
beneficiul lui Miron Victor suma de 22 712,7 lei cu titlu de prejudiciu moral; s-a
încasat de la Î.S. „Cris Registru” în beneficiul lui Miron Victor suma de 2 500 de lei
cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total 222 205,30 de lei.

Ulterior, la data de 16 martie 2018, în vederea executării hotărârii judecătorești din 20 ianuarie 2017 IP „Agenția Servicii Publice” a emis ordinul nr.163, potrivit căruia s-a dispus achitarea lui Miron Victor cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă suma de 196 992,6 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suma de 2500 de lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 22 172,70 de lei, care au fost calculate cu reținerea impozitului.

Astfel, pârâtul a încasat concomitent suma de 72 462,64 de lei în temeiul ordinul nr.287p din 10.05.2016 și suma de 222 205,30 de lei în temeiul hotărârii judecătorești din 20 ianuarie 2017 potrivit căreia ordinul nr. 287p din 10.05.2016 a fost declarat nul, în total suma de 294 667,94 de lei, calculată cu reținerea impozitului conform legislației.

Totodată, indică precum că la pronunțarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 ianuarie 2017 instanța s-a expus în privința restabilirii pârâtului în funcția anterior deținută, dar nu s-a expus referitor la restituirea sumelor de bani încasate de acesta.

În acest context, dat fiind că ordinul nr.287p din 10.05.2016 a fost declarat nul, la data de 02.04.2018 reclamanta a expediat în adresa pârâtului Miron Victor notificarea, potrivit căreia a solicitat restituirea în termen de 30 zile calendaristice în beneficiul Agenției Servicii Publice a sumei impozitate în sumă de 59 429,37 de lei, notificare recepționată de către pârât, dar lăsată fără răspuns și executare, motiv pentru care Agenția Servicii Publice s-a adresat cu prezenta acțiune în judecată.

Ulterior, reclamanta și-a concretizat cerințele din acțiune, solicitând suplimentar în temeiul art.619 alin.(2) din Codul civil, încasarea din contul lui Miron Victor în beneficiul IP „Agenția Servicii Publice” și a dobânzii de întârziere în mărime de 4643,60 lei pentru perioada de 05 mai 2018-05 noiembrie 2018.

În acest sens a indicat precum că ordinul nr.287 din 10.05.2016 a fost declarat nul la data de 02 aprilie 2018, notificarea expediată în adresa lui Miron Victor în vederea restituirii sumei, reieșind din anularea ordinului, a fost recepționată la data de 04 aprilie 2018, la momentul depunerii acțiunii aceasta nu a fost executată, ceea ce justifică solicitarea de încasare a dobânzii de întârziere din contul pârâtului.

La data de 10 octombrie 2018 Miron Victor a depus o acțiune reconvențională prin care a solicitat: încasarea din contul I.P „Agenției Servicii Publice” în beneficiul lui Miron Victor a sumei de 18 680,46 de lei cu titlu de dobândă de întârziere; obligarea I.P. ”Agenției Servicii Publice” să compenseze lui Miron Victor cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 560 de lei.

În motivarea acțiunii reconvenționale Miron Victor a indicat că, prin Hotărârea Guvernului nr.134 din 22.05.2017, Întreprinderea de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” a fost reorganizată prin transformare în Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”. Relevă că în conformitate cu pct.3 al hotărârii sus citate Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” este succesorul de drept al întreprinderii reorganizate. Deși hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20.01.2017, a devenit definitivă și executorie la data de 13.09.2017, debitorul a emis ordinul nr.163 de achitare a datoriei abia la data de 16.03.2018, executând parțial hotărârea de judecată și tergiversând executarea acestei obligații în decurs la 194 zile.

Consideră că dobânda de întârziere pentru perioada 14.09.2017 - 17.03.2018 constituie la caz 18680,46 lei.

Prin încheierea din 25 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a încetat procesul în cauza civilă intentată la acțiunea reconvențională depusă de Miron Victor către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” privind încasarea dobânzilor de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

La data de 02 mai 2019 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a contestat cu apel hotărârea instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, a fost casată hotărârea din 25 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o hotărâre nouă de admitere a acțiunii; s-a încasat de la Miron Victor în beneficiul IP „Agenția Servicii Publice” suma de 59 429, 37 de lei achitată cu titlu de salariu și indemnizație de concediere, și dobânda de întârziere în mărime de 4643,30 de lei.

Instanța de apel, contrar aserțiunilor instanței de fond, a constatat că la caz sunt aplicabile prevederile art.1389 Cod civil și îmbogățirea fără justă cauză a pârâtului, în condițiile în care acesta reține fără temei legal sumele pretinse de IP „Agenția Servicii Publice” și refuză neîntemeiat restituirea acestora.

În speță, angajatorul IP „Agenția Servicii Publice” a achitat salariului concediat, Miron Victor suma de 72462,64 de lei în temeiul ordinului nr.287p din 10.05.2016, iar ulterior anulării acestuia în temeiul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 20 ianuarie 2017 a achitat și suma de 222205,30 de lei, în total suma de 294667,94 lei, calculată cu reținerea impozitului conform legislației.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind irelevant speței argumentul instanței de fond precum că nu urmează a fi restituită suma de 59429,37 de lei, achitată pârâtului deoarece suma pretinsă a fost obținută de către Miron Victor în mod legal, în virtutea raportului obligațional de muncă încheiat între părți, în condițiile în care nu se contestă modul obținerii acestei sume, dar reținerea nejustificată a acesteia după anularea ordinului nr.287p din 10.05.2016 în temeiul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 20 ianuarie 2017, nulitate care operează cu aducerea părților în poziție inițială.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a considerat întemeiată cerința reclamantei IP „Agenția Servicii Publice” privind încasarea sumei de 59429,37 de lei din contul lui Miron Victor cu titlu de datorie, or actul juridic care a servit temei pentru încasarea sumei nominalizate prin hotărâre judecătorească a fost desființat. Astfel, deoarece temeiul juridic de achitare a sumei a servit exclusiv ordinul nr.287p din 10.05.2016, odată cu anularea acestuia Miron Victor urmează să restituie ceea ce nu-i aparține.

Subsecvent, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată și pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 4643,60 de lei, în situația în care s-a constatat neonorarea obligațiilor în termen. Conform art. 619 alin. (1) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii.

La 17 ianuarie 2020 Miron Victor a declarat recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală, pronunțată în rezultatul aplicării eronate a normelor de drept material, aplicării unei legi care nu trebuia să fie aplicată, aprecierii arbitrare a probelor.

A menționat că atât în cursul examinării cauzei în instanța de fond, cât și în ședința instanței de apel nu a fost anexat nici un înscris probatoriu al faptului că suma de 52 429,37 de lei ar fi fost transferată la cardul bancar salarial al angajatului sau că ar fi fost achitată în numerar sub semnătură din casieria unității.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale la data de 11 noiembrie 2019. Conform ștampilei aplicate, plicul de corespondență la data de 19 noiembrie 2019 a parvenit la oficiul poștal. Astfel, recursul declarat la data de 17 ianuarie 2020 este în termen.

Prin referința depusă la data de 27 februarie 2020 intimatul a solicitat menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului declarat de Miron Victor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Miron Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de de Miron Victor.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Miron Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru